

Фридрих Велики, Вилхем Велики, Хинденбург и др. Един по-всеместен подем се забелезва за организиране младежта, па и на старите, в всевъзможни д-ва: туристически, спорти, музикални, певчески и пр. Неделен ден ще видите стотици групи се връщат в стройни редове, ентузиазирани, дисциплинирани и с песенки, водени от некой главатар. Всичко това се върши по свободна инициатива, но поради своята стихийност може да се предполага, че се внушава отгоре.

Германците жадуват за реванш и дебнат само благоприятен момент да излеят своята ярост и накипело негодувание. Те същ сега в критическо положение главно поради лошата си прехрана. Има цели слоеве които гладуват буквально и изнемогват.

Кр. Н. Пашовски.

Т. Хр. Дашков.

ПО СДРАЧ.

этюд

На Гана Ек. Манчева.

Мръкваше.

Доктор Вълнаров нервно запали цигара и излезе вън. Последни зари багреха небето зад далечен хълм. Незабелязано припадаше мрак. Горе беше пламнала само Вечерницата, като далечно лжезарно око, вторачено да долови трепетите в човешката душа.

Вълнаров погледна към нея и, стори му се, че далечен бляк пламна в душата му и все тъй бързо угасна. Той следзе няколкото стъпала и тръгна по алеята между дървесата на малката си градина.

Всичко наоколо мълчаше. Само хор от невидими щури нарушиваше вечерното мълчание... И никакъв далечен шум на улицата — суетна глътка на живота — нахлуваше като вълна и незабелязано след това се отдалечаваше.

Той приближи пейката под прозореца си и седна.

Насреща голямата сграда на съседа му търговец още беше тъмна. Не след дълго светнаха прозорците на втория кат, и до слуха му долетя акорд на пияно. После се понесе тихата мелодия на проточена тъжна песен.

Той се угледа пред себе, и в тоя миг му се стори, че е съвсем оstarял, самoten, изоставен и забравен от всички близки...

— Тъй щастлива беше тя! — промърви той нечакано и болка сви гърдите му: — Когато се прощаваше днес, в по-